

עולם חדש ואסור

תיים". אבל כראינו זאת בעיתונכם, הבנו שזה איננו דבר מאוס כלל, ואפילו יכול להוסיף טעם לחיים (ובעיקר לחיים שלנו). אך מכיוון שאנו בנות, איננו מוצאות עניין רב בתמונות של בנות-מינו.

לכן (מכיוון שעיתונכם הוא המקור היחידי המסוגל לספק לנו חומר זה), היינו מבקשות לפרסם בעיתון, רק פעם אחת, תמונות-עירום גם של המין השני. ומאחר שאנו בנות כיתה ח' (אחת ב'ט'), היינו מודות לכם מאוד אם הייתם מפרסמים תמונות של בני-גילנו (14-15 שנים).

אנו מבקשות בכל לשון של בקשה לא לנסות לפתור את בעייתנו דרך חקירה, פירסום ציבורי או בדרך אחרת כלשהי, כי הדבר עלול לפגוע בנו איכשהו. יש לנו בסך-הכל שלושי-ארבע שנים עד שנצא מרשות הורינו, וגמרנו!

קבוצת בנות חילוניות, תל-אביב

אנו קבוצת נערות הלומדות בבית-ספר דתי, בנות להר-רים ולמישפחות דתיים. אולם אנו איננו דתיות. לכן אנו נמצאות במצב מוזר ועדין מאוד. כמעט כל חיינו מרוכזים סביב נושא אשר כלל איננו מעניין אותנו, וכדי למנוע בעיות מבעיות שונות, אנו נאלצות לשחק תפקיד של נערות דתיות, ללמוד לימודי-דת רבים ולקרוא סיפורת הקשורה בדת.

והנה, מאז הצלחנו להשיג את "העולם הזה" (הדרך היא סיפור בפני עצמו, ולא כאן המקום לפרט), ניגלה לנו לפתע עולם חדש, שהיה עדי-עתיקה בחזקת איסור לגבינו. בפעם הראשונה בחיינו ראינו תמונות-עירום בצורה נורמלית.

תמונות כאלו הן בחזקת "מוקצה מחמת מיאוס" לגבי כל הסובבים אותנו, ולכן עד שהגיע "העולם הזה" לידנו, חשבנו גם אנו שזה דבר רע, שאין בו כל צורך בחיים "אמי-צביעות!"

קבור באדמת מצריים מאשר לחזור משם על מרצדס של צה"ל.

באותו מיכתב מחיתי גם נגד הכנסת מכוניות מתוצרת פולקסוואגן לשירות צה"ל, וכתבתי שבמיקרה שאשרת במילוי-אים ואקבל פקודה לעלות על דבר כזה. אסרב פקודה בשימחה. המיכתב נשאר. כמוכן, ללא תשובה. על הנושא הזה כתבתי למיספר עיתונים בארץ, ומעולם לא פירסמו אפילו אחד מהם, בתירוצים שונים.

האם באמת שכחנו וסלחנו? או מדוע לועטים לנו את כל העסק הזה מדי שנה-בשנה? אני יודע שאני לא שכחתי, ולגמר רי לא סלחתי. אבל ביום-השואה אני לא עומד דום. אני עושה את זה בכל יום של השנה. הילדים שלי לומדים לשנוא את גרמניה והגרמנים, ואוי לזה שיבוא יום אחד הבייתה עם פולקסוואגן. היש עוד יהודים כמוני?

מרדכי דסאור, ראשון-לציון

רפו. אבל אני לא צריך יחס מיוחד כדי לזכור את בני-מישפחתי. אני חושב עלי-הם יום-יום. אבל כל העם הזה, למעשה, שכה - וסלח.

הממשלה שלנו מקיימת יחסים טובים עם גרמניה, וכל בעל-מכונית שני או שלישי נוסע בב.מ.וו. מרצדס. אאודי, או הכי גרוע - בפולקסוואגן. פריימוזתו של היטלר עצמו! אני בוכה וצוחק יחד כשאני רואה ב"יום השואה והגבורה" אנשים עומי-דים דום ליד הפולקסוואגן שלהם. איזו צביעות!

כשהחזירו המצרים את גופותיהם של 39 חללי-צה"ל, וזאת ראינו כולנו בטל-וויזיה, ראינו שהבחורים האלה חזרו הבי-תה, נסיעתם האחרונה, על-גבי משאיות מרצדס של צה"ל. כתבתי אז מיכתב לשר-הביטחון ואמרתי לו, שאם זה הכבוד ה-אחרון שהולקים לבחורים יהודיים החוזי-רים לקבורה ממצריים לישראל, או אם יקרה אי-פעם דבר כזה לי, באחת המילי-חמות הבאות שלנו, אני מעדיף להישאר

אני תיקווה כי כתבה זו תסייע להשגת הר-סכום הנדרש להשלמת הסרט הזה, התומך ומספר באורח קולנועי על בעיות ועניינים העומדים כיום במרכז החדשות. תודה גם לכתבת ולצלם שטרחו ועשו כתבה הטגנת זו.

דבורה הירשפלד, תל-אביב

● הקוראה הירשפלד היא נציגת המפיק-הבמאי חיים.

ה"פולקסוואגן" והצביעות

מדי שנה בשנה אני מקבל גועל-נפש מהצביעות של העם הזה, במיוחד בסביבת השבוע שבו נופל מה שנקרא "יום השור-אה והגבורה". העיתונים מלאים סיפורי-זוועה, הטלוויזיה מראה לנו סרטים מ-הימים הנוראים ההם, וכו'. שמים דגש גם שהילדים שלנו ילמדו על מה שהיה. אני יצאתי ממילחמת-העולם השנייה ללא מישפחה. כולם נהרגו, נרצחו. נשי-

בנימין חיים
חבר קצת כסף

תודה על הבננה

ירשה לי העולם הזה לתודות לו על הכתבה הקורקטית על סירטו של בנימין חיים, הבננה השחורה (העולם הזה 1969).

נופש באוסטריה המקסימה

החל מ-\$9.50 ליום כולל אידוח מלא

חופשה נהדרת ומקסימה
 במקומות נופש ליד אגמים, יערות או נהר הדנובה.
 ABTENAU, ATTERSEE,
 GMUNDEN, LACKENHOF AM OETSCHER,
 MARIAZELL,
 MELK, RAMSAU AM DACHSTEIN,
 REICHENAU a.d. RAX, WAGRAN.

AUSTRIAN AIRLINES

ענו עם מידע, אצל סוכו הוסיעות שלנו, או במשרדנו:
 נחבי אוי אוסטריים
 רח נחלת בנימין 52, ת"א, טל: 53535

עיצוב: ח. תל-רודי